

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

5. De Apparitione Christi Mariæ Magdalenæ facta Ioan. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

turas. Si porrò tam liberalis est Dominus in zelo animarum remunerando in hoc sæculo, quantò liberalior erit in futuro? quanta ergò alacritate hic sincerus zelus quàm plurimos ad Christum agnoscendum, amandum, imitandum trahendi esset desiderio, verbo, exemplo exercendus? Zelus gloriæ Dei & salutis animarum,

De apparitione Christi Maria Magdalena facta. Ioan. 20. V.

I. **M**AGDALENA, cæteris digressis, stabat ad monumentum foris plorans, cum ergò fleret, inclinavit se & prospexit in monumentum, & vidit duos Angelos in albis sedentes, dicentes: *Mulier, quid ploras?* dicit eis: *Quia tulerunt Dominum meum, & nescio, ubi posuerunt eam.* Quanto amoris actu Magdalena, è qua tamen Dominus septem demonia eiecerat, præ reliquis feruebat, quæ desiderio dilecti sui videndi omne humanum & Angelicum solatium resuebat, lacrymis potius, quàm labijs affectum suum exprimens, illudque secum rumigans: *Idcirco ego ploras, quia longe factus est à me consolator, conuertens ani-*

man meam. Quantum apud eundem
 sponsum animæ suæ pollebat, quæ la-
 crymis contritionis peccatorum remis-
 sionem; lacrymis compassionis Laza-
 ri fratris resuscitatione, lacrymis amo-
 ris Angelorum, consolationem, & pau-
 lo post ipsius Domini Angelorum vi-
 sionem impetrauit? Quam pretiosa
 coram Deo sincera pœnitentiâ, quæ
 commissa peccata serijs lacrymis ex-
 piat, & seruire charitatis compensat?
 Quam felix anima, quæ exemplo Ma-
 gдалenæ crebro inclinât se ad intuen-
 dam peccatorum suorum fœditatem,
 Christi patientis cruciatuum acerbita-
 tem, gemituum proximorum multi-
 plicitatem, diurnam dilecti sui ab-
 sentiam, diuiniq; solatij ob imperfe-
 ctiones suas, subtractionem, sicque
 multiplicat lacrymas compunctionis,
 compassionis, amoris! Zelus æmu-
 landi Magdalenam in his triplicibus
 lacrymis seu affectibus frequentandis.
 II. Apparens illi Christus in Hortu-
 lani specie, differt ei se clarè manife-
 stare ad accendendum eius desiderium,
 augendumq; meritum, per eximium
 amoris actum, quem elicit Christo
 quærenti: *Quid ploras? Quem quaris?*
 respondendo: *Domine, si tu sustulisti*
enim,

eum, dicitis mihi ubi posuisti eum. & ego eum tollam: offerendo se ex insigni amoris excessu ad tollendū corpus eius cum præfenti etiam vitæ periculo, vel ex Pontificis atrio, vel Præsidis prætorio. O quanta bonitas cœlestis sponsi, quanta charitas erga animas sibi dilectas, quarum tunc vel maximè intendit gratiæ & gloriæ incrementū, quando ijs subtrahit dulcis suæ præfentiæ experimentum! Quanto ergo amore tam desolationes, quàm consolationes de manu tã amabilis sponsi forent acceptandæ? Resignatio ad desolationes ferendas.

III. Hac amoris sagitta sauciatus Iesus, nomine proprio eam compellans oculos eius aperuit, intellectum illuminavit, affectum inflamavit, ut vitium videret, quem mortuum quærebat; ut Deum agnosceret, & amaret, quem hominem reputabat & desiebat; atque ita lacrymas doloris eius in lacrymas gaudij conuertit. Quàm subito liquefacta est anima Magdalensæ, *Cant. 5.* quamprimum Verbum æternum, dilectus eius, locutus est vnum verbum? O quam verè *vinus & efficax est sermo Dei, penetrabilior omni gladio ancipiti? Heb. 4.* Respondens ergo, quæ prius vino

amoris erat ebria, nunc sibi reddita: *Rabboni*, id est, magister mi, moxque ad pedes eius exosculandos accurrit; ubi primum se inuenisse gratiam, celestemque hausisse doctrinam meminit: at repulsa est à Christo prohibente: *Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum*: ob imperfectam eius fidem, quasi illi diceret: *Ideo noli me tangere*, quia in corde tuo necdum ascendi ad Patrem meum, cum necdum satis credas me iam esse glorificatum, atque mox ad Patrem ascensurum: demum eam velut Apostolam suis discipulis renuntiare iussit: *Ascendo ad Patrem meum*, per naturam & æternam generationem; & *Patrem vestrum*, per gratiam & adoptionem, *Deum meum*, per essentiæ unitatem, & *Deum vestrum*, per charitatis unionem. Quàm magna multitudo dulcedinis Domini erga suos electos, quos tam iuuuiter visitat, mirabiliter illuminat, ardentè inflamat, efficaciter impellit ad continuum profectum in sanctitate, gratiâ, gloriâ in se alijsque promouendum! Quoties similem benignitatem eius te erigentis, consolantis, illuminantis, accendentis, ad progrediendum in triplici via perfectionis impellentis, atque

que ad alios tecum ad se attrahendos
 exstimulantis experiris: utinam simili
 fervore, quo Magdalena, sic te aman-
 tem redames, eius sanctissimæ volun-
 tati in omnibus, quæ inspirat, parere
 fatagas! Gratitude, amor cum debi-
 ta reuerentia, zelus gloriæ Dei & sa-
 lutis animarum.

De apparitione Petro facta.

VI.

I. **M**aria Magdalena & aliæ Mulie-
 res Apostolis lugentibus &
 fletibus nuntiauerunt, quæ audie-
 rant & viderant: *Et visa sunt ante illos* **Marc. 16.**
velut deliramentum verba ista, & non
crediderunt illis, cum toties Christus ijs,
 & quidem paulò ante passionem my-
 sterium resurrectionis suæ inculcasset?
 O quanta humana fragilitas in rebus
 humanum captum excedentibus ca-
 piendis, & credendis, vti & in oculis
 iudicijs, consilijsque infinitæ Dei
 sapientiæ probandis & acceptandis?
 Quam specialis gratia reputanda, pos-
 se facile in omnib. fidei articulis, etiam
 abstrusissimis, captiuare intellectū in
 obsequium fidei, atq; in omnib. iudi-
 cijs, decretis, operibus & permissioni-
 bus diuinis toto intellectu & affectu